

מסורת הש"ס

(6) יומאם פ. לקמן מו. חילין
(ק): ע' ירושה פוסט פ"ג הי'
ובפ"ם שם ד"ה ואינו, (3) לעיל
ד. לקמן מו: שטות ז.
(3) מעלה ג: (נכרמות ד.).
(ד) לקמן פד: (8) לקמן פד:
(8) נכחות נד: (1) לעיל דה.
(8) ויקרא ז ח. (פ) לעיל דה.
(9) צ"ל יג: (3) פסחים נט:
(9) ופ"ע מו ממנו ד. ד"ה
ה'סלמנה' (8) לעיל דה. (3) לעיל
ד. (8) ופ"ע יג: (3) פסחים נט:

גליון הש"ס

שתג' ר"ש אוסר בל שאינו ע"י
לקחון דף מה ע"כ תודיע לכל:

שינוי נוסחאות

מנחתה נדבכה דכמים. כולה כליל אורי
ממתייה: וכן מנחת כח משיח. חתי
מנחתה נדבקה ונחמיה עבדך (ויקרא ו)
מנחה מופלג פליגי בה ונתן ונחמן בין
עמנו: וסדס. הוא המזמר: והמכס
הבאין בפני עמנו. בין שהתנדבן
פסטי עמנו דלאחר מנחות (דף קד:)
במנחה אדם מנחת נקסין בין שכל
נגדל וזה אלא שהיא היום וזהו
ונקסיו למחר דלאחר מר ה' מנחתם
נקסיהם וף למחר אכל את היין
עם ונחמן ופילג בזה מתפללו הנקסים:
והנחמם אומרים אל הכהנים עם
דכיהם דכיון דיכול להקדיש נקסים
למחר נחמא שאין בזה מתירן ליקרב
אלא לא מתירין את עמנו: לוי שמן
מזרע. שריו נאכלין דליף
פסירקין לקמן (דף מד:) אין חייבין
עליו משום פיגול. אם פילג באשם
אלא נפגל ה' היום ואשם שגלוג מלוי
באשם דכמיסע דה' מוקד את האשם
(ויקרא יד) ואם לא נתן מדס האשם
מתילה אין נתינת השמן כלום אפילו
היה כיון דאדם מביא אשמו עשוי
וילגו עד עשרה ימים נחמא שאין
האשם מתירי וכל דאין לו מתירין אין
גלוג בהם עם האשם כי גזים חייבין
עליו משום פיגול אם פילג באשם
אין לו לאדם בין למוצה. או לאו
הוא: דמה מסיר פיגול למוצה. דכמיס
האשם (ה) חרקה ודבר ועברו: ועורר
הכנים: וזהו העולה אשר הקריבו (א)
אין לו אלא לאחר זמן: מפאם
השקוף כו'. גמ' (דף קד:) מפרש מין
דנאכל להכנים: דמן מסיר אימורין
ליקרב. לפיכך (א) פילג באימורים בשעת
העבודה: אדם נחמל פריס (א)
שקלים. פיגול (א) כמיס בזה
אין חייבין פיגול משום
פיגול: גמ' פסע פיגולו ממנו להחמ

[illegible]

י. קבצי לתימר פקע סיפורו
שם אינו מתקבל. הקטרה:
קטיר קומז על מנה שיכל
אין הקטרה הקטרה ויסי
אחרי שמתקבל לרצות אחרי
ימיעי ליה הא אן פקע
אחרי עטלה אחר חייני
אין חייני עילי: אלא. להי
פניא ופניאס חוז לומנו.
אחי פקעה שם ירד
פניא: בלא אן הכי: ירד
אור ואשמעני דעשה לחמו
קמנו לא יענו בלא משה
ולין משענו לא יעלה: (בחד)
אבר

י זה נסיפא דרן משנה דקת
ד היינו כגון חז"ל שהתנגד נספיו
מבאן ועד עשרה ימים ומיהו
י במבאן וזכו היום ונספיו
וגי עצמם ושמה אידי דתנא
שון דהבא הוא דננו דלעיל גבי

בית שמאי פרק רביעי זבחים

הנהו דאין לו מתירין י"ז כ
מנחת כהנים חיפוק לי כ
קאמר בפירוש משום מתיר
דאי אכיל ליה קודם שעשה

כִּהֵן מִשִּׁיחַ וְהָדָם
צִמְצָמַן דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר
בְּאֵין עִם הַבְּהֵמָה לֹא
עָוֹן אוֹמֵר אֵין חֵיבִין
מֵאִיר אוֹמֵר חֵיבִין
הָאֵשׁ מִתִּירוּ ^(א) וְכֹל
יָדִים בֵּין לְמוֹבָח חֵיבִין
לְהָיָה מִתִּיר אֵת
לְהַכְרִיז עוֹלָת הָעוֹף
לְמוֹבָח חֲסֵאת הָעוֹף
הַנִּהְיִים פְּרִים הַנִּשְׂרָפִים
מִתִּיר אֵת אִימורֵיהֶן
כֹּל שֶׁאֵינוֹ עַל הַמוֹבָח
עָוֹן עֲלוֹי מִשּׁוֹם פְּגוּל;
עָוֹן פְּגוּל שֶׁהָעוֹל עַל
זֶה מִמְּנוֹ אֵם אַחֲרָיו
וְכֹל כִּי כִּי יִשְׁרָף מִן

אִינוֹ מִתְקַבֵּל הָיָךְ
 בְּמֵי חַיִּים מִשְׁמַע לָךְ
 וְכִּי פִיגוֹל תִּנְיָא אֵל
 לְיָהִים מִשּׁוֹם פִּיגוֹל
 בּוֹנָה וּמִנְחָת כְּהִנִּים
 חַת 12 גְּסָכִים וְהֵדָם
 תִּנְיָא 13 הֵלֵךְ וְהוֹצֵא
 לְמוֹנֵה וְחִין לְמִקְוֵא
 וְאֵלָּא דָּאֵם יִרְדּוּ
 כִּשְׁם שְׁאֵם עֵל
 לָא יַעֲלוּ לָא צְרִיכָא
 אָא נְמוֹ אִמְרָה עוֹלָא
 לָא יֵלָא שְׁנוֹ אֵלָּא
 אֵבֵל מִשְׁלֵי בְּקֵן
 תִּנְיָא הָא מֵלֵי

הוא להו ממירן היה חייב
 ושמוס עומה' אכל און
 ידע למיחיה דהיי דמי
 (מנחם כ.) עטועס
 אקומקן ומייב על הייסי
 וכלה' מנחש בשעת וכלה'
 ומכרה ללוי עמלח (ס ד)
 אקומקן ווטל (ס ד)
 הקיטרי שמוס למחר דהי'
 על העיט' שמוס עומה' א'
 ומורס לררן דפליי עמלח'
 עשו מלישה דמכשיר קרנ'
 פיוול עטומה דאי שמוס
 חייב שכלמיס (ס ד)
 עומת ווער מילן

והנכסים הנאים בפני עצמם
כדאמר ר"ל גבי מתנדב אחד
ל"ל יישוב גירסת הספרים
מחר חזל קשה שלא היה
חת כהנים ומנחת כהן מש
ומים והנה אומאי לא עירב

מג.

לֹא אֵב מִי פִּיחַ מֵהֶלֶט
פִּסְחִית הֵלָּה ח:
ג מִי פִּקֵּן יִג שֶׁ הֵלֶט ג
וּפִיחִת שֶׁ הֵלֶט ז:
לֵב ד מִי שֶׁ הֵלֶט ז:
ה מִי פִּיחַ שֶׁ הֵלֶט ד:
ו מִי פִּיחַ שֶׁ הֵלֶט ז:
ז מִי פִּיחַ שֶׁ הֵלֶט ט:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

ליקון

שייר לעבן קודם
והיה ולא משום טעם וכדאי
לפי' כיס ובסוף פ"ב דמנצלה.
קצת היה נראה לרדק בברכי
והיה ויהי מההא דתנן בפי
מאמא העין (דף ט) המנחות כ"ו
לפי' הקומץ חייבין עליו משום
גזול וזהו ויבא, משמע קודם
לכרובת אין חייבים עליו, ועם
העמא דמלתא הוא משום דליכא
העמא, דאי משום דאיהו גזול

[illegible]

השיר הדם העמוס פועל, חיל סופר חלוצית בפרק הקומץ ועוד, ואיתו גם טו התייך, שהתחנות חתירות השירים לחונן כשם שהפילה דמה חתיר בשרי (הפילה) ומה אין (הפילה) פועל) כשרים, חיל דלתי שירים שלום מנוררם מי יהיה להמנות ומי יהיה להורים ולא היו דחוף דלמים. ואיתו שירים דקומץ נמי ואדם מנדרים, ואמר הדר יעקב דעם שיש מנור קומץ יהיה להורים לכל דם אלסר שחוק דם כהנות ולא יפא שירים עריל (הפילה)

[illegible]